

కళ్ళే త్రిచూడని కారణం

కొంపెల్ల సూర్యారావు

మావాడు పరశ్రీని తల్లివత్ గా చూడాలి అని చెప్పే వాళ్ళలో మొట్టమొదటివాడు—అంటే అల్లా చెప్పే వాళ్ళలో మొట్టమొదటివాళ్లు చులాగ్గా కొన్ని వేలున్నారు—(వాళ్ళలో వీడుకూడా) ఒక మొట్టమొదటివాడు. పరధనానికి అశించవద్దూ అని చెప్పేవాళ్ళలో మొట్టమొదటివాళ్ళలో ఒకడని నేను చెప్పడానికి సాహసించనుకాని అల్లా చెప్పేవాళ్ళలో అఖికి రెండోవాళ్ళలోనేనా ఒకడవుతాడని ఒప్పుకోవడం ఒప్పుకోడానికి చాలా మంది సిద్ధంగా ఉన్నారని నాడిచా.

ఒకసారి బొంబాయిలో ఒక హోటలులో బస చేసేడు వీడు చూస్తోండగా వీడి ప్రక్కగదిలో ఒకావిడ దిగింది గొప్పగొప్ప రత్నలహారాలు వగైరా నగలతోటి, నాఖరతోటి కొంచెం బాగా డబ్బున్న బాపతుగా కనిపించింది—శధవడబ్బు డబ్బుకేం—మంచి విద్యావంతురాలుటకూడా. ఆ మరునాడు అవిడ పాట, నాయిద్యాలు అట్టహాసంగా వినిపిస్తున్నాయి మనవాడుకూడా కొస్త అసాధ్యంగా పాటపాడీ రకమేమో! పనిలేకపోయినా ఇంకో పదిహేనురోజు లాగేడు బొంబాయిలో, పరిచయాలంటే ఎప్పటికైనా పనికొస్తాయని చెప్పి.

రోజూ వాళ్ళ కచ్చేరిఅయిన అరఘంటకి మనవాడు కూడా యథాలాపంగా అందుకుని కడకి అడ్డుతంగా పాడేస్తోండేవాడు. కాని, వీడెవడో పొడిచేసే గాయకుడు ఇక్కడున్నాడు అని అవిడ కొంచెమేసా లక్ష్యంచేసినట్టుగాని, ఈ మహానుభావుడి పరిచయంచేసుకు పావనమాదాకున్న కుతూహలపడటంకొని మనవాడికి కనిపించలేదు ఎన్ని విధాల చూసినా.

“పోని ఎప్పుడో ఒక్కటి ఉన్నప్పుడు మనమే శల్లి, మేం ఫలానా, ఏ ప్రక్కగదిలో పాడుతోన్నది మేమే

అని చెప్పేద్దాం, తంటావీముంది?” అనుకున్నాడు మనవాడు.

“మనం చెప్పేదొకటి, చేసేదొకటి అవుతుండేమా—కాకూడదు—సరే, అది అంతగా కాదూ, కూడదూ అని బలవంతంచేస్తే ఏమోకాని లేకపోలేమాత్రం మనం దీన్ని సాధ్యమైనంతవరకూ కలలోనేనా తలవకుండావుండే ప్రయత్నం చెయ్యాలి” అని కొంచెం గట్టిగా నిశ్చయించు కున్నాడు.

కొంత ముగుణం ఏమిటంటే అవిడ సంసారిలా మాత్రం కనిపించడం లేదు. బోగండేమో అని అనుమానం.

“బోగండయినా సరే పరశ్రీకిందే కట్టుకుందాం పోనీ మనం. మనకెల్లాఅయితేనేమి?” అనుకున్నాడు. తరవాత రెండుమూడురోజులూ ఓ పనిమాత్రం జరుగుతూ వచ్చింది. మనవాడి గుమ్మంముందునుంచి అవిడ నాఖర

రోజూ పడేసి సాయ తిరగడం అదీ చూసే అనుమానంగానే వుంటోంది మొత్తంమీద ఆవిడ పంపిసేనే ఒస్తోన్నట్టు తోచింది. ఏదో మాట్లాడబోయి మానేస్తోన్నట్టు కూడా మనవాడికి కనపడుతోంది వాళ్ళోరణి కాస్త కనిపెట్టి చూడగా.

కనుక్కో” అన్నాడు. వాడు తిరిగొచ్చి “వాలంటాకి దయచెయ్యండి. అమ్మగారు బట్టలు ధరిస్తున్నారు ఈ కుర్చీలో కూర్చోండి ఒస్తానన్నార” అన్నాడు. “అ—సరే.” దయచేసేడు.

ఆవిడ గదితలుపు కొంచెం ఓరవాలిగా తీసి తలతో మాత్రంచూసి, “అయ్యో తమరెవరు” అంది “మీ ప్రక్క గదిలో ఉంటున్నాను నేను నేనూ ఏదో సంగీతం కొంచెం పాడతాను. ఆ సరదానొప్పున పాటపాడేవాళ్ళంటే నాకు ప్రాణం” అంటూ చెప్పబోతున్నాడు “ఈ ప్రక్క గదిలో చాలా బ్రహ్మాండంగా పాడుతోంటారే, ఎవరో?” అంది.

“బ్రహ్మాండం ఏమిటి, ఏమిటో, అదే—నేనే” అన్నాడు (ఈలోపున బట్టకట్టుకోడం ఆయిపోయి నట్టుంది తలుపు తీసి) “తమరేనా! అల్లాగా! తమదర్శనం ఎప్పుడూ చెయ్యలేను - ఇల్లా లోపలికి దయచెయ్యండి! నాకు చాలా సంతోషంగావుంది తమ రిక్కడికి దయ చెయ్యడం!” అంటూ లోపలికి తగ్గుతూ చేతులు రెండూ జాపింది మనవాడికి కాస్త గాబరా పుట్టింది అల్లా కుర్చీ కేసి తిప్పునుకొబోగు ఆవిడ, చేతులు మనవాడికి ఈ మర్యాద కొత్తమూలాన్ని చిన్న ప్రమాదం జరిగింది

‘ఇదేదో వుంది, కానీ అనుకున్నాడు

అల్లా నాలుగురోజులు గడిచిందికాని ఈ ఆతుకెదో తేలకందా వుంది

“అఖరికి అవిడా సిగ్గుపడి, మనం సిగ్గుపడి ఊరుకుంటే ఒకళ్లవిలువ ఒకళ్లకి తెలియడం ఎల్లాగ? ఎక్కడవిద్యలు అక్కడే నకించినాతాయి ఇల్లాగే” అని సాహసించి ఓ సాఖన్ని పిల్చి, “మీ అమ్మగార్ని దర్శించనచ్చా” అన్నాడు ఆవిడ ఎవరు, సంగతేమిటని కనుక్కుంటే వీడనుకున్నట్టు ఆవిడ బోగందనిన్నీ సంగీతంలో చాలా పేరుపడ్డదనిన్నీ చాలా భాగ్యవంతురాలనిన్నీ జ్ఞాని మాట్లాడవచ్చనీ చెప్పేడు.

సాయంకాలం అవుతోంది కాస్త ఫలహారాలు నేవించి వేషం దాల్చి, తమలపాకులు బిగించి వాళ్ల గుమ్మంలో సాఖన్ని పిల్చి, “మీ అమ్మగార్ని ఇప్పుడు చూడవచ్చేమో

—లోపలికి తగ్గింది - రమ్మంది—చూసే పడకగదిలా వుంది - చేతులు రెండూ జాపుతోంది - ఏమిటిక అనుమానం! అని ఆవిడ అభిప్రాయం తప్పు లెట్టకట్టి - సరే ఏం బతిమాలించుకుంటే ఒకటి, లేకపోతే ఒకటినా అని చెప్పి—అసలు లెక్కే తప్పింది మొదణ్ణించీని—తను కూడా చేతులు రెండూ జాపుకుని, దగ్గరనా జ్ఞానోయేడు. ఆవిడ చప్పుడయిలాలా గూబమీద ఒట్టటి పుచ్చుకుని కంగారుపడి, కేకలేసింది

“మీదగ్గరున్న పాడుగుణం ఇదే! అనబోయినవాడు మానేసి ఏమో, ఎందుకేనా మంచిదని చెప్పి తనుమాత్రం చప్పుడవకుండా బయటికి బారజోయేడు. సాఖ రడ్దగిం చడం, వాణ్ణి తప్పుకుని ఎల్లాగో బయటపడ్డం జరిగింది.

“ఇదేమిటి - ఇట్లా ఓచ్చింది?” అనుకున్నాడు. తరవాత ఒకనిమషం సరిగ్గా అలోచించి చూసుకుంటే ఏమీ

లేను. "అయినాసరే, దీనికి ప్రాయశ్చిత్తం కావలసిందే - ఈ కెధకసరసం అందరిదగ్గరానా" మనిషినిబట్టి మనులుకో వాలిగాని!" అనుకున్నాడు. ఆయోగ్య తీరా కొట్టేమే! వెళ్లిపోయేడే! మళ్ళీ నాకు దొరుకుతాడా ఈయన! ఇంత మోటసరసం ఎందుకుచేసేను! అని తరవాత ఏగుంజు కుందో, తన్ని తాను తిట్టుకుందో, తల గోడనేసి కొట్టు కుందో, తనకోసం వెతుక్కుందో, ఏమేడిసిందో మన వాడికి తెలియదు కాని మరుసటిక్షణానికి మాత్రం మన వాడా ప్రక్కగదిలోకాదు పదిమైళ్ల ఆవరణలోకూడా ఎక్కడా లేకుండా చక్కపోయేడు, అది ఆరిచి చచ్చినా ఇంక దానికి దొరక్కూడదని

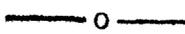
"భీ—భూ—బంఛత్—ఏకెట్లువున్నా సరే మన పాతపదధే నిజంగా చాలా గొప్పపదధి ఎట్లుచూసినా. ఇంకా అదీకాదంటాను. సరీగ్గా ఆలోచించి చూస్తే పర శ్రీని తల్లివతుగా కాదు—తల్లివతూ సింగినాదం వతూను—దొంగమాదర్షోద్వవతుగా చూడాలి, మళ్ళీ మాట్లాడితే" అనుకున్నాడు

"ఉత్తి అనుకోడమేకాదు, ఆచరణలో పెట్టెయ్యడమే" అనుకున్నాడు

అది మొదలు వాడు తలకాయ క్రింద కొంచుమని నడ వడం మొదలెట్టేడు, పర శ్రీ కనిపిస్తుండేమో అని ఆ దరి మిళాని—సరే—వాడికి కళ్లు జబ్బుచెయ్యడం, నిజంగానే తలఎత్తిచూడలేకపోవడం అదీ తటసించింది.

అహో అంటే, కొంతమంది నాతో దెబ్బలాడేం వాడికి కళ్లు జబ్బుచేసేయి అందుచేత వాడు తలఒంచుకు నడుస్తుంటా కళ్లుపైకి ఎత్తలేకపోవడం చేతకాని మరేమీ కారణం కాదన్నారు.

ఈ గొడవయినది మొదలుకునే వాడు తలఒంచుకుని నడవడం మొదలెట్టేడు మొదలెట్టిన దరిమిళాని ఎప్పుడో రెండుసంవత్సరాలికి కాబోసు వాడికి కళ్లు జబ్బుచెయ్యడం నిజంగానే కళ్లె—చూడలేకపోడం ఒస్తా ఆ రెండేళ్లూ చూడగలిగే చూడకపోతా!

ఇంద్రజాలమహేంద్రజాలము

ఈగ్రంథములో జర్మినిగారడి, హస్తలాఘవము,

అంగ ఇంద్రజాలము, మంత్రకాశ్రుము, భూతశైద్ధ్యము, యంత్రములు, వీటపేక తమాషాలు, వినోదవిద్యలు మనుష్యుని మాయముచెయుట, మామిడిచెట్టును పుట్టించుట, జీవముతో సమాధి యగుట, శరీరము లేని తలచేత మాట్లాడించుట, గాలిలో మనుష్యుని నిలుపుట మొదలగు విచిత్రము లున్నవి దీనిచే మేజిక్ ఛేయగలరు శలరు 4 చమత్కార గణితము.—(అపూవడు) ఇందులో విచిత్ర వినోద మనోగణితములు, సమస్యలు చిక్క ప్రశ్నలు, యుక్తి తమాషాలెక్కలు, గణితాపధానము గలవు దీనిని చదివిన తెలివి కలుగును. శలరు 1

ప్రత్యేక తాయెత్తు.—దీనిని ధరించుకొనిన గొప్పవారిదయ, కార్యసిద్ధి, ధనలాభము, వ్యాపారపృద్ధి, వ్యాయస్థలములలో అనుభూలము, పరీక్షలో జయము, ఉద్యోగము చేకూరుట, అదృష్టము మొదలగునవి కలుగును కష్టములను, గండములను తొలగించును ఆరోగ్యము బలము తెలివి అందము నిచ్చును ఇది ఆనేకమందిచే మెప్పుపొందినది రూ 8—8—0 లు పంపిన దీనిని పంపెదమ

కలయువారు పి. ఆర్. జనార్దననాయుడు, ఒంగోలు, (గుంటూరుజిల్లా) అనివ్రాయుడు